

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

เรียนหนังสือ ๗ ปีจิตรวม ๓ หน

ทองคำเราหลังมอบเรียบร้อยแล้ว เวลานี้ได้ทองคำประเภทชิมชาบวมทั้งหมด ๑๖๑ กิโล ๒๕ บาท ๓๔ สตางค์ ได้ทองคำประเภทน้ำไหลชิม ตั้ง ๑๖๑ กิโล ไม่ใช่เล่นนะนี่ ก็ได้มาเรื่อยๆ แหละ ที่ยังไม่ได้หลอม ๓๑ กิโล ๒๕ บาท ๓๔ สตางค์ ที่หลอมแล้ว ๑๒๕ กิโล เป็น ๑๐ แท่ง แท่งหนึ่ง ๑๒ กิโลครึ่ง รวมแล้วได้ทองคำทั้งหมด ๑๖๑ กิโล ๒๕ บาท ๓๔ สตางค์ เมื่อวานนี้ก็ได้ตั้ง ๘ กิโล ๑๑ บาท งานเรานี้งานเพื่ออุ้มชาตินะ สำหรับงานวัดป่าบ้านตาดเพื่ออุ้มชาติทั้งนั้นเลย ได้อะไรๆ เข้ามามุ้มชาติ หนุนเข้าไปๆ อย่างเมื่อวานทองคำก็ได้ตั้ง ๘ กิโล ๑๑ บาท เขาค้างหลวงล้วนๆ เลยละ

เราจะพยายามชวนชวยหาสมบัติสำคัญเข้าสู่คลังหลวงของเรา มีทองคำเป็นต้น ทองคำนี้สำคัญมากทีเดียว จึงไม่แล้วไม่เลิกสักที ได้เท่านั้นแล้วเอาเท่านี้ พยายามเอาอยู่อย่างนั้นแหละ นี่ก็ได้ตั้ง ๑๖๑ กิโลแล้ว นี่ประเภทชิมชาบ ถ้าธรรมดาที่มอบแล้วแล้วไปเลย อันนี้หายหน้าไม่มี แต่พยายามจับตัวมันเข้าห้องขังแล้วก็พยายามเอาหางมันอีก ได้ตั้ง ๑๖๑ กิโล เป็นของเล่นเมื่อไร เราพยายามเพราะเราเป็นห่วงลูกหลานไทยของเราให้มีหลักมีเกณฑ์ไว้ต่อไป อย่างปุ่ยาตายายของเราท่านก็ฝากมรดกไว้ให้พวกเราเดินตามๆ พวกเราก็ต้องได้สืบทอดมรดกของท่านไว้ด้วยการหนุนชาติของตนขึ้น นั่นโดยวิธีการชวนชวยหาสมบัติเข้าสู่จุดสำคัญ เช่น คลังหลวงเป็นต้น

อย่างทองคำเมื่อวานนี้ก็ได้อั่ง ๘ กิโล ๑๑ บาท เข้าจุดเดียวเลยไม่เป็นน้ำไหลบ่า ไม่แยกโน้นแยกนี้เหมือนดอลลาร์กับเงินสด อันนั้นแยกทั่วประเทศไทย ดอลลาร์ก็มาตีแผ่เป็นเงินไทยทั้งหมดแล้วเดี๋ยวนี้ไม่เข้าคลังหลวง ก็ตั้งที่เราได้เรียนให้ทราบแล้ว คือดอลลาร์ตั้งแต่นี้ต่อไปไม่แน่นอนนะ แน่เราบอกไว้แล้ว คือได้เข้าคลังหลวง ๑๐ ล้าน ๘ แสนดอลลาร์ แล้วจากนี้จะไม่แน่นอนนะเราบอก เพราะเงินไทยเราจะร่อยหรอลงไปโดยลำดับ เนื่องจากการช่วยชาติได้หยุดลงไปแล้ว เงินช่วยชาติก็ไม่มี ที่นี้คนที่จำเป็นมาขออยู่ตลอดเวลาไม่ขาดวรรคขาดตอน เราจะต้องเอาเงินดอลลาร์เข้ามาหนุนช่วยกับเงินไทย ก็เป็นอย่างนั้นจริงๆ ดอลลาร์ได้มาก็ช่วยเงินไทยๆ

เมื่อเข้ากำลังคุยกันกับผู้ว่าชวยพรเราถึงเรื่องตา จะลงจุดไหนเราคิดนะ คืออุดร โรงพยาบาลศูนย์นี้ตาสมบูรณ์แบบ เราให้ทั้งหมดเลย ที่นี้ไปย่านไหนๆ ที่ตาควรจะลงได้ในจุดไหนจังหวัดในแถวนี้ กำลังให้ผู้ว่าเราติดต่อกับทางแพทย์ทางหมอโรงพยาบาล

เราไม่เคยคิด เหตุการณ์มันบอกชัดเจน ถ้าไม่ตื่นตัวตั้งแต่บัดนี้ จะจมได้เมืองไทย เพราะฉะนั้นจึงได้ออกช่วยพี่น้องทั้งหลายเต็มกำลัง ทางด้านวัตถุเราก็รู้สึกว่าการต้องขึ้นมาเยอะ เช่นทองคำที่ตั้ง ๑๑ ตัน ไปหาที่ไหนไม่มีนะ ก็มาได้ในเวลาช่วยชาติจากความจำเป็นนี่ละ ได้ขึ้นมา สิ่งนั้นสิ่งนี้ก็ค่อยหนุนขึ้นมา ๆ เรื่อยละ แล้วเงินทั้งหลายไม่ว่าดอลลาร์ ไม่ว่าเงินไทยออกทั่วประเทศ คือเราช่วยทุกแห่งทุกภาค ไม่ว่าภาคไหน จำเป็นที่ไหนช่วยทั้งนั้นเลย เงินไทยเราเรียกว่าช่วยทุกภาค จากเงินของพี่น้องชาวไทยร่วมกันมา นี่สำหรับเงินไทย ดอลลาร์ หมุนเข้ามาช่วยกัน ส่วนทองคำเรียกว่าร้อยทั้งร้อยเข้าตลอด ไม่ให้แยกไปไหนเลย

พวกโรงพยาบาลนี่ละมาก ที่ได้รับการสงเคราะห์จากสมบัติของพี่น้องชาวไทย เรารวมกันมาแจกไปทางโรงพยาบาลมากที่สุด โรงไหน ๆ ได้ช่วยทั้งนั้นละ แทบทั้งนั้น จากนั้นก็ออกทางวงราชการ เช่นอย่างเรือนจำลาดยาวก็ ๔๙ ล้าน ตีกสองหลังสามชั้น ก็เงินพี่น้องทั้งหลายละลายเข้าไปโปรดพวกนั้น จากนั้นก็ตามจังหวัดต่าง ๆ ที่จะช่วยได้ ถ้าได้ช่วยตรงไหนไม่น้อยนะ ช่วยทั่วไปหมด นี่หมายถึงเงินไทยออกช่วยอย่างนี้ละ โรงพยาบาลเป็นอันดับหนึ่ง โรงร่ำโรงเรียนเป็นอันดับต่อไป วงราชการมีทั่วไป

เราได้นำพี่น้องทั้งหลายทางด้านวัตถุก็พอประมาณ ด้านธรรมะนี่ละที่เราได้คิดไว้แล้วตั้งแต่เริ่มจะออกช่วยชาติ ประชาชนทั่วประเทศจะทราบแต่ด้านวัตถุ ว่าการช่วยชาติช่วยด้วยวัตถุ เขาไม่ได้คิดด้านอรรถด้านธรรม แต่เรามาคิดด้านธรรมเป็นน้ำหนักมากยิ่งขึ้นกว่าด้านวัตถุ นั่น คราวนี้ละธรรมะจะได้ออกสู่ประชาชน พร้อมกันไปกับด้านวัตถุ ที่นี้ไปที่ไหนก็ต้องเทศน์ที่นั่น ๆ เรื่อยไป ให้พอเข้าอกเข้าใจบ้าง จนกลายเป็นวิทย์แล้วเวลานี้เห็นไหมละเทศน์นี้ ธรรมะที่ออกจากการช่วยชาติมากกลายเป็นวิทย์ออกทั่วประเทศไทย ก็มีแต่ธรรมะหลงตาบวเทศน์ทั้งนั้นละออก

นี่ละธรรมะเข้าสู่ใจ ที่นี้จิตใจก็รู้เนื้อรู้ตัว ทุกสิ่งทุกอย่างก็ค่อยดีขึ้นถ้าใจดี ใจเลวเสียอย่างเดียวล่มจมกันทั้งประเทศ นั่น ใจเลวนั้นละมันทำให้ต่ำลงไปจนกระทั่งถึงชาติไทยเราจะล่มจม เพราะจิตใจต่ำทรมานลงมากทีเดียว ที่นี้พอพี่น้องจิตใจขึ้นด้วยอรรถด้วยธรรมแล้วก็กระตือรือร้นขึ้นมา ๆ ทุกสิ่งทุกอย่างก็ค่อยรู้เรื่องราวต่อไป นั่นเป็นอย่างนั้น เรื่องธรรมไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย ถ้าได้เข้าถึงใจแล้วสะตุตก็เท่านั้นละ ขาดสะบันไปเลย อำนาจของธรรมเป็นอย่างนั้นต่อความชั่วทั้งหลาย

คิดดูอย่างเขาตั้งหน้าจะไปฆ่ากัน ยกตัวอย่างปัจจุบันนี้นะ เขาเคียดแค้นสุดขีด เขาต้องได้ฆ่า ถือปืนไปเลยเถียว มันอยู่ที่ไหนจะตามเข้าไปฆ่าเลย มันจะอยู่ที่ไหนก็ตาม ต้องได้ฆ่าเท่านั้น พอไป นี่ละกรรมมันบันดลบันดาลยังงไรไม่รู้ละ อำนาจแห่งธรรม

อยู่ๆ กำลังเดินก้าวไปที่จะฆ่าเขานี้ อยู่ๆ หลวงปู่ฉันเรานี้ผุดขึ้นมาเลยตรงหน้านั้น ยืนจังก่าอยู่ตรงหน้า นี่จะไปตกรรทลุมไหนดีนะ เวลานี้มันก็พอแล้วในหัวอกนั้นนะ แล้วจะไปตกรรทลุมไหนดีกละ พอทำนองอย่างนั้น ก็ก้มลงกราบปั๊บเลย จากนั้นคนนั้นที่ว่า เป็นข้าศึกกันอย่างยิ่งหลวงปู่กลับมาเป็นมิตรกัน เลิกกันเลย กลับบ้านเลย

นั่นเห็นไหมละอำนาจของธรรม ขาดสะบัดลงเลย ที่จะไปฆ่าเขา มันจะอยู่ช่องไหนก็ตามจะตามเข้าไปฆ่าให้ได้ ให้สมใจ พอไปเห็นท่านอาจารย์มั่นยืนจังก่า ผุดขึ้นมาเลยนะ นี่จะไปตกรรทลุมไหนดีก ตั้งแต่เวลานี้มันก็พอแล้วในหัวอก แล้วจะไปตกรรทลุมไหนดีกละ พอว่าอย่างนั้นก็หมอบกราบทันทีเลย แล้วคนนั้นกับเขาเป็นมิตรเป็นสหายกันเลย นั่นเห็นไหมละ และตลอดถึงสัตว์ทั้งหลายเขาไม่ยอมฆ่าเลยตั้งแต่นั้นละ นั่นละท่านอาจารย์มั่น นี่ธรรมนะแสดงออกมาเป็นภาพของท่านอาจารย์มั่นผู้เป็นเครื่องหมายแห่งธรรม เห็นได้ชัดๆ อย่างนี้ละ ตั้งหน้าจะไปฆ่าเขาแท้ๆ ยังกลับตัวได้ เป็นมิตรเป็นสหายกับเขาได้เลย นั่นเป็นอย่างนั้นอำนาจของธรรม

เวลานี้วิฑูเราก็กำลังออกทั่วไปแล้ว ออกให้บรรดาประชาชนทั้งหลายทราบทั่วหน้ากัน ออกทุกแห่งทุกหน ขยายออกไปเรื่อยวิฑูเร มันจะทั่วประเทศไทยละมังเดี๋ยวนี้เป็นแต่เพียงว่าถ้างต่างกันเท่านั้น ออกทั่วไป ทางภาคกลาง ภาคอีสานมากอยู่ กำลังลงภาคใต้ก็ลงสามสี่แห่งไปแล้ว เราอยากให้ธรรมะนี้กระจายไปจะเป็นน้ำดับไฟเรื่อยไปเลย ธรรมะพระพุทธเจ้าเคยเป็นน้ำดับไฟแก่โลกมานานแสนนาน ทำไมมนุษย์เราในปัจจุบันนี้จะเลยเถิดเลยแดนไปเป็นปทปรมะ ไม่ยอมรับน้ำดับไฟบ้างหรือนี่ซิ เวลานี้ธรรมะก็กำลังออก

เราทุกข์ขนาดไหนเราก็อทนเอาละ ทุกวันนี้ทุกข์มากที่สุดทีเดียวเรา พูดถึงเรื่องที่มาเกี่ยวข้องกับเรานี้ทุกข์มากที่สุดทีเดียว ไม่มีเวล่ำเวลาเป็นของตัวเลย มีแต่ลมหายใจผุดๆ วันหนึ่ง จะตายแล้วก็นอนหลับ ตื่นขึ้นมาก็ช่วยโลก เราไม่เอาอะไรนะที่ว่านี้ ดินอยู่ขนาดนี้เราไม่เอาอะไรทั้งนั้นเลยในโลกอันนี้ เราปล่อยหมดโดยสิ้นเชิง ไม่มีอะไรติดในหัวใจเราเลย ปล่อยโดยสิ้นเชิง ก็มีแต่ความเมตตาหวังใยบรรดาพี่น้องลูกหลานทั้งหลาย แนะนำสั่งสอนด้วยอุบายวิธีการต่าง ๆ ไปเท่านั้นละ พอลมหายใจขาดแล้วจะไม่ได้ทำอย่างนี้ เราก็อเสียเวลามีชีวิตอยู่ที่นี่ ตายแล้วก็จะไม่ได้ทำในกิริยาอย่างนี้

ฉะนั้นขอให้พี่น้องทั้งหลายตั้งอกตั้งใจนะ ธรรมเป็นสาระสำคัญมากกับจิตใจ ผากเป็นผากตายได้กับธรรม ธรรมกับใจผากเป็นผากตายกันได้ นอกนั้นเป็นภยันนะ ความชั่วช้าลามกอย่าพากันกระตือรือร้นจนลืมเนื้อลืมตัวจะจมทั้งเป็น เรื่องความชั่วไม่ได้ไว้หน้าใครทั้งนั้น เช่นไฟนี่จี้เข้าไปดูซินะ มันเผาทันทีเลย อันนี้เรื่องบาปเรื่องกรรมนี้

แบบเดียวกัน ไม่ได้ชินกับใครละ ให้พากันระมัดระวัง ความตึงามนี่ละเป็นสิ่งที่พึงเป็น พึงตายได้ ให้อุตสาหะพยายาม วันหนึ่ง ๆ ไหว้พระนั่งภาวนาไม่ควรจะให้ขาดวันละ ๕ นาที ทำความสงบใจ

เพราะใจนี้ตั้งแต่ตื่นนอนมันติดตลอดเวลา ไม่ทราบว่ามันติดเครื่องเมื่อไร ดับไม่ลงต้องดับเวลาหลับเท่านั้น นอกนั้นมันคิดมันหมุน ทีนี้เอาธรรมเข้าดับ ธรรมเข้าดับ ความคิดปรุงทั้งหลายที่วุ่นวายนั้นจะสงบลงด้วยการภาวนา จิตใจจะสง่างามขึ้นมาในเวลานั้น เมื่อปราศจากสิ่งรบกวนแล้วนะ ให้พากันตั้งอกตั้งใจบ้าง ธรรมนี้เลิศเลอสุดยอดแล้ว ไม่มีอะไรเสมอแล้วในโลกนี้ ได้สวมเข้าหัวใจดวงใดเลิศขึ้นทันที จะเป็นทุกตะเชี่ยใจ เศรษฐี กุฎุมพี ชาตชนวรรณะใดก็ตาม มารวมอยู่ที่ใจกับธรรมเข้าสัมผัสกัน เลิศขึ้นที่ตรงนี้นะ ให้จำเอาตรงนี้ นอกนั้นไม่มีสิ่งอะไรเลิศแหละ อาศัยเขาไปอย่างนี้ อย่างในวัดนี้ก็อาศัยไป ตายไปแล้วเขาก็อยู่อย่างนี้แหละเขาจะไปไหน

ดีช่วยอยู่กับใจของเรา ให้ระวังอันนี้ให้ดี ชั่วนี้มันติดกับหัวใจ มันไม่ได้อยู่อย่างนี้นะ เจ้าของตายไปแล้วอันนี้อยู่อย่างนี้ บาปกรรมมันติดหัวใจ มันไปด้วยเราให้ระวังอันนี้ บุญอยู่กับหัวใจของเรา อันนี้ติดแนบกับเรา ส่งเลย ๆ พากันจำเอา วันนี้ก็จะ ๓ โมงแล้ว วันไหนก็เทศน์ทุกวัน ๆ เมื่อวานนี้ก็ตอนบ่ายพระมาจำนวนมากมาย ก็ได้เทศน์เสียบ้างเมื่อวาน ตอนเช้าไม่ได้เทศน์ เพราะมันยุ่ง ไม่มีเวลาเทศน์เลยตอนเช้า ตอนบ่ายถึงได้เทศน์บ้างให้พระได้ยินได้ฟังพอสมควร วันนี้แทนที่จะพักเครื่องมันจะพักหรือจะหมุนเครื่องก็ไม่รู้แหละ พักเครื่องหรือหมุนเครื่องก็ไม่รู้แหละวันนี้ มันหากหมุนของมันอยู่อย่างนั้นหมุนเพื่อโลก

เราไม่เอาอะไรนะ ไม่มีที่เราจะเอา พูดให้มันชัดเจนเสียเราจวนจะตายแล้ว เราพอทุกอย่างแล้วในหัวใจไม่มีอะไรที่เข้ามาเพิ่ม ว่าเลิศกว่านี้แล้วจะเอามาเพิ่มไม่มี พอแล้วในความเลิศของจิต นี่ละจิตดวงนี้ละดวงที่กิเลสครอบหุ้มมันอยู่เป็นมูตรเป็นคูถ พอเปิดมูตรคูถคือกิเลสออกแล้วมันจำขึ้นมาเลย เลิศเลอ อยู่ที่ไหนแสนสบายทั้งนั้น ถ้าจิตได้สบายเสียอย่างเดียวไม่มีอะไรทุกข์ละในโลก มันทุกข์อยู่ที่จิตนะ สมบัติเงินทองข้าวของมีมากมีน้อยตัวจิตนี้ไม่ละทุกข์นะ ไม่ว่าคนทุกข์คนจนคนมั่งมีศรีสุข ความทุกข์จะอยู่ในใจด้วยกัน ให้พยายามแก้ไขตรงนี้ให้ได้ พอทางนี้มีความสุขมีธรรมสัมผัสเข้าไปแล้ว ทุกสิ่งทุกอย่างจะปลดเปลื้องลงไป ขึ้นชื่อว่าทุกข์แล้วจะปลดเปลื้องลงเรื่อย ๆ ให้เอาตรงนี้นะ

ถ้าลงติดดินอยู่ตลอดเวลาแล้ว นั่นละคือกองทุกข์เผาหัวใจ ให้พยายามปลด

เปลื้องมันบ้าง เช่นอบรมภาวนาให้จิตใจได้รับความสงบเย็นใจ โถ จิตนี้เวลามันเป็นเรา ไม่ลืมนะ มาบวชที่แรกอยู่วัดโยธานิมิตรนี้ ไม่รู้ภาสีภาษาอะไรเลย เป็นนาคไปบวชนาค ตอนเช้าเห็นท่านพระครูท่านลงเดินจงกรม เราก็งงเกตุดู ท่านลงเดินจงกรมตอนเช้า ๆ พอสว่างท่านก็ขึ้นมาทำวัตร พอทำวัตรเสร็จก็ออกบิณฑบาต เราสังเกตุดู พอบวชแล้ว เราก้ไปเรียนภาวนากับท่าน ว่าอยากภาวนาจะให้ภาวนายังไงเราว่างั้นนะ อยากภาวนา เอ้า ให้ภาวนาพุทโธนะ เราก้ชอบพุทโธ ภาวนาพุทโธท่านว่างั้น เราก้จับเอาอันนั้นมา ภาวนา ภาวนาสะเปะสะปะไปตามภาษาคนไม่รู้เรื่องรู้ราว พุทโธ ๆ ธรรมดา ที่แรกก็จ้อ สติดี ต่อไปสติหายพุทโธก็นอน พอสติหายพุทโธก็นอน

เอ้า ทำไป ๆ บทเวลามันจะเป็นมันเป็นขึ้นมาอย่างประจักษ์นะ พอพุทโธ ๆ วันที่ มันจะเป็นเหมือนเรตาคแหไว้เนี่ยนะ พุทโธ ๆ เหมือนจอมแห เราจับจอมแห ๆ ดึงจอม แหออกมา ตีนแหก็ค่อยหดเข้ามา ๆ คือกระแสของจิตเหมือนตีนแหนะ มันกระจาย ออกไปมันหดเข้ามา ๆ พุทโธคือจอมแหนี้จับจุดนี้ไว้ พุทโธถึยิบ สติดีขึ้น ๆ ตีนแหหด เข้ามามาเป็นกองแห พอมาเป็นกองแหจิตรวมก็กลืนเชียว พอจิตรวมก็กินี่แหลม อัจฉรย์ที่นี้ โลกธาตุนี้ว่างไปหมดเลย เหลือจุดเดียวที่เป็นจุดอัจฉรย์ นั้นละที่จิตรวม มันตื่นตื่นชิตที่นี้นะ ไม่เคยเป็นตั้งแต่เกิดมา มาเป็นเอาขณะนั้นขณะเดียว มันตื่นตื่น อัจฉรย์เกิดคาดเกินหมาย ความตื่นตื่นเลยไปกระตุกความสงบนั้นให้ถอยออกมา เสียตาย วันหลังซัดอีกเลยไม่ได้เรื่องนะ

เรียนหนังสืออยู่ ๗ ปี จิตรวมอย่างนี้ ๓ หน นี้ละได้เหตุได้ผล เพราะฉะนั้นจึงว่า ไม่เคยละภาวนา ไปเรียนหนังสืออยู่เท่าไรไม่เคยละภาวนา แต่ไม่เคยพูดให้ใครฟัง นึก อยู่ภายในใจเป็นอยู่ภายในใจนั้นตลอด จนกระทั่งได้ออกปฏิบัติ อันนี้เป็นต้นเหตุนะ ที่ จิตได้เกิดความอัจฉรย์มันแว้งว่างหมดเลยนะ เหลือแต่จุดเดียวที่เป็นจุดอัจฉรย์อยู่ ตรงนี้ โห พยายาม เรียนหนังสืออยู่ ๗ ปีนั้นได้ ๓ หน พอจากนั้นมาออกปฏิบัติแล้ว เอาจุดนี้จับเลย คราวนี้จะเอาให้ตายกันเลย ต้องเอาให้ได้ ไม่ได้ต้องตายซัดกันเลย ฟัด กันอีกมันก็ได้ละชิ

พอออกปฏิบัติแล้วขึ้นเวทีไม่มีวันมีคืน มันก็ได้ละที่นี้ ได้เรื่อย ๆ นี้ละจิตเริ่มต้น ตั้งแต่ที่ว่าดึงจอมแหเข้ามานั้น จากนั้นมาจิตก็ขยับหมั่นเพียรเรื่อยไปละ ทางความเพียร ทางด้านจิตตภาวนาเอาหนักเอาแน่นจริง ๆ จนกระทั่งถึงขั้นที่ว่าพอตัวทุกอย่างแล้ว นี้ ตั้งแต่เริ่มแรกมา จนถึงขั้นพอทุกอย่าง เรียกว่าพอหมด ไม่มีอะไรที่จะเอามาเพิ่มเติม อีกแล้ว หมดโดยสิ้นเชิง หายห่วงทุกอย่าง มีแต่ดูธาตุดูชั้นที่เท่านั้นละ ธาตุชั้นที่ที่เป็น

กับโลก กิริยาอันใด ๆ ที่ใช้กับโลกก็ใช้กันไปเท่านั้นเอง ธรรมชาตินั้นเป็นคนละฝั่งแล้ว ไม่ได้มาเกี่ยวข้องกันเลย จะทำยังไงให้เป็นอะไรอีกก็ไม่เป็น เรียกว่าเป็นอฐานะ ไม่มีอะไรที่จะมาทำให้กระเทือนได้แล้ว ธรรมชาติชั้นนี้ก็มีเป็นธรรมดา เป็นยังไงก็ปฏิบัติตามสังคมนาฬิกายอมรับกันไปอย่างนั้นแหละ เรื่องธาตุเรื่องชั้นนี้ แต่เรื่องจิตใจเป็นคนละฝั่งเรียบร้อยแล้ว

นี่เราก็ดูด้วยจิตใจที่เป็นคนละฝั่ง ให้พี่น้องทั้งหลายยึดอันนี้ จะเข้าไปถึงจุดนั้นแหละ จุดคนละฝั่ง ความตึงงมนี่จะเป็นทางเดินเข้าสู่จุดคนละฝั่ง คือฝั่งปากนี้คือวิฏวน ตายเกิด ตายกองกัน วิวิฏจักรคือไม่หมุน พันแล้วนั้น ให้พากันสร้างความคิดให้ดีเข้าสู่จิตใจ สมบัติเงินทองข้าวของอาศัยด้วยร่างกายของเราที่มีชีวิตยังเป็นอยู่เท่านั้น พอชีวิตหาไม่แล้วทุกสิ่งทุกอย่างพรากกันไปหมดทันทีนะ แต่บุญกุศลนี้ไม่พรากติดกับใจของเรา ให้พยายามเอาใจให้แน่นยึดตลอดไปอย่าให้บกพร่องทางด้านวัตถุธาตุชั้นนี้มันก็จำเป็นจะต้องชวนชวยหาให้มัน เอา ๆ ยอมรับหาให้ แต่ทางด้านจิตใจก็เรียกร้องหาความช่วยเหลือจากเจ้าของ เพราะจิตใจร้อนมาก เราก็ดูหาความดีให้ ให้ได้ความดีทางด้านจิตใจ เมื่อใจสว่างามวัตถุภายนอกก็พอเป็นไปแล้วไปได้สบาย เอาละนะพอ เท่านั้นละ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz